

KISS (KEAP IT SIMPLE S.....)

Είναι, βλέπετε, μία έκφραση που τη χρησιμοποιούν διεθνείς οργανισμοί για να δείξουν στον αποστολέα ενός μηνύματος, να γίνει πιο σαφής.

Στην Ελληνική πραγματικότητα, αν υπάρχει, χρησιμοποιούμε συνήθως τη λέξη αυτονόητο. Αν ο παραλήπτης προέρχεται από λαϊκές καταβολές μπορεί να χρησιμοποιήσει και το «κάντο λιανά». Φυσικά πολλοί γνωστοί πανεπιστημιακοί και διάσημοι οικονομολόγοι συχνά αναφέρουν την έκφραση «το μαχαίρι στο κόκαλο» αλλά και «φίλοι» μιας κάποιας ηλικίας αναφέρουν το πλέον όμορφο «θα στο κάνω πενταροδεκάρες».

Κυρίες και κύριοι. Ελληνίδες και Έλληνες. Το 1922 χάσαμε την Κωνσταντινούπολη, τη Μικρά Ασία, δηλαδή το στόχο της μεγάλης ιδέας. Από το στιγμή εκείνη υπογράψαμε με την Ιστορία τη Δυτική πορεία μας. Είμαστε ένα μικρό Δυτικό Κράτος, χωρίς μεγαλοϊδεατισμούς, με ολοφάνερη διαδρομή προς Δημοκρατικούς Θεσμούς, με Νόμους που θα στηρίζονται από το Λαό, με αναφορές σε οικονομικά επιτεύγματα και προπάντων συμμετοχή σε όλα τα φόρα της Ευρωπαϊκής και Παγκόσμιας Κοινότητας.

Μαζί με τα θετικά πάντα υπάρχουν και τα αρνητικά. Η αυτογνωσία και η φιλαλήθεια βοηθούν τους λαούς να αναπτύσσουν τα θετικά τους στοιχεία και να τα προσαρμόζουν στις συνεχείς αλλαγές της Ιστορίας. Αν όμως είμαστε συνεχώς σε κατάσταση συνεχούς φλυαρίας και αναπτυσσόμενης μπουρδολογίας περί θεμάτων Ιστορίας και Αποστολής, αποπροσανατολίζει το Λαό, το Έθνος, το Κράτος και φυσικά τους Πολιτικούς μας.

Ας το κάνουμε «πενταράκια»: Οι κακοί Δυτικοί πάντα μας σώζουν γιατί εμείς δεν έχουμε τις δυνάμεις να σώσουμε τους εαυτούς μας. Όπως έγινε παλιότερα έτσι και σήμερα δεν έχουμε δημιουργήσει ένα Κράτος δυνατό, ανεξάρτητο, αποτελεσματικό και κοινωνικά δίκαιο. Γιατί; Γιατί το ξαναζούμε αυτό; Γιατί να διαβάζουμε για επέμβαση ξένων δυνάμεων, κάθε 40 χρόνια στη χώρα μας; Τι περισσότερο έχουν οι άλλες Ευρωπαϊκές χώρες που δεν έχουμε εμείς; «Δεν θέλω να βλέπω άλλο τη χώρα μου να επαιτεί», έγραφε ένας «αγανακτισμένος» στην Πλ. Συντάγματος. Μία πλατεία που έχουμε δώσει αυτό το όνομα για να θυμίζει ότι είμαστε Πολιτεία με Σύνταγμα.

Είμαστε μία Χώρα, σα να μην έχει Σύνταγμα. Είμαστε Ζούγκλα. Δεν υπάρχει έννομη τάξη. Δεν υπάρχει Τάξη. Ούτε δάσκαλοι να εφαρμόσουν την τάξη. Δηλαδή ένα πλαίσιο που να προστατεύονται τα δικαιώματα του ασθενέστερου, του ανέργου, του κοινωνικά αποκλεισμένου, όλα τα κοινωνικά, ατομικά και πολιτικά δικαιώματα των Ελλήνων. Στη Ζούγκλα επικρατεί ο ατομισμός. Ο Ισχυρός. Ο Δυνατός. Αυτός που δεν έχει ανάγκη και δε χρειάζεται «νομιμοποίηση» για τις ενέργειές του.

Η 5^η Δόση οδηγεί τον Πρωθυπουργό να δώσει λύση, ώθηση με ανασχηματισμό και να εργαστεί να αλλάξει την Ελλάδα. Να αλλάξει τις δομές ενός Νεοελληνικού Κράτους που έχει προβλήματα από το 19^ο αιώνα. Όπως οι Έλληνες όμως το 1821 δημιούργησαν ένα Σύνταγμα έντονα Δημοκρατικό και Φιλελεύθερο, έτσι και σήμερα τίποτα δεν εμποδίζει τον Ελληνικό Λαό να δημιουργήσει την καλύτερη ομάδα κρούσης, μία ομάδα καμικάζι όπως γράφουν μερικοί. Δηλαδή ανθρώπους που να πιστεύουν γι' αυτά που κάνουν, να εννοούν αυτά που λένε, να είναι εργατικοί και να μην τους απασχολεί το λεγόμενο πολιτικό κόστος.

Βάλε ανθρώπους να κάνουν τη δουλειά σου για να αλλάξει επιτέλους η Ελλάδα, πρέπει να είναι το κεντρικό Εθνικό σλόγκαν, το οποίο να διαχέεται σε όλο τον Κρατικό μηχανισμό και να μπολιάσει και τον Ιδιωτικό τομέα ότι πρέπει να εμπιστευτούμε ανθρώπους που ξέρουν, μπορούν και θέλουν να δημιουργήσουν ένα καλύτερο παρόν και ένα πιο σίγουρο μέλλον.

Υπάρχει φυσικά και ο άλλος δρόμος. Άστα να πάνε τα πράγματα όπως τα φέρνει ο καιρός. Με λίγη τύχη, λίγη θεϊκή βοήθεια, το λαμπερό ήλιο, τη θάλασσα, τους Αρχαίους Έλληνες και το Βυζάντιο μπορεί να έρθουν τα πράγματα όπως παλιά. Με τραγούδια και βιολιά μέσα στην ανεμελιά. Πολλά φιλιά. Ή αλλιώς kiss, όπως λένε και οι Φράγκοι.

Άκης Χουζούρης
6-6-11